SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Víťaz

Ročník 9
December 2007
Číslo 10

Advent

Advent je obdobie, ktoré nás vyzýva k tomu, aby sme opäť pouvažovali o tajomstve našej spásy a zamysleli sa nad našou nádejou, že jestvuje odpoveď na hádanku pozemského života s jeho pominuteľnými radosťami, bolesťami a na jeho zdanlivo temný koniec v zabudnutí smrti.

Smeruje náš život vôbec niekam? Má vlastne nejaký zmysel? Advent volá každého jedného z nás k tomu, aby sme sa s obdivom zahľadeli na odpovede, ktoré sa dotýkajú otázok o živote človeka. Všetci sa nachádzame na ceste, ktorá vedie do domu nášho Otca. Dvere do tohto domu nám otvoril Boží Syn a On nám aj vyznačil cestu, ktorá tam vedie.

Advent nás pozýva k tomu, aby sme sa obzreli naspäť do dávnej minulosti zašlých čias, keď ľudské pokolenie prežívalo ťažké zápasy. Je samozrejmé, že vždy preň jestvovalo akési svetlo. Začalo svietiť už prísľubom nášho Spasiteľa, ktorý ako Syn ženy rozmliaždi v nepriateľstve so zlom hlavu ničiaceho hada.

Ľudské bytie je pre veriaceho človeka vždy adventom, čakaním, cestou, ktorá vedie k cieľu a smerom, ktorý ide k svetlu. My ako veriaci ľudia máme vieru, ktorá nás privádza k poznaniu, že Boh k nám prišiel. My však na tom nemáme žiadne zásluhy. Prichádza k nám ešte stále so svojou milosťou. Volá nás prostredníctvom svojho narodenia, prostredníctvom svojho života a svojej ukrutnej smrti, ako aj svojim slávnym zmŕtvychvstaním. Advent nám však tiež pripomína, že Boh sa k nám opäť vráti.

Pre človeka, ktorý má vieru, by mal byť advent obdobím skúmania tajomstiev, objavov, nových pochopení a hlbšej radosti.

duchovný otec

snímka: M. Magda st.

OBSAH

ÚVODNÍK
Advent 2
Príhodný čas 3

KATECHÉZA
Najväčší zázrak, aký máme II. 4
Adventný čas 5

ROZHOVOR
Marek Čech 6

NÁZORY A SVEDECTVÁ
Konsekrácia kostola v Širokom 8
Pohľad na očistec II. 10
Vianoce - čas pre komerciu 11
Znovuobjavená Eucharistia 12
Boh sa stal synom 13

DETSKÉ IHRISKO
Ahoj deti! 14

SPEKTRUM MLADÝCH
Výchova sebavýchovou V. 15
Vianočný vinš 16
Trampoty v manželstve 16
Stalo sa, stane sa 17
Prehľad bohoslužieb 18

SNÍMKY
Titulka: M. Magda st.
Meditačná: M. Magda st.
Vnútorná zadná: M. Magda st.
Vonkajšia zadná: M. Magda st.

SPEKTRUM
Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad vo Víťaze pre vnútornú potrebu
Za vydanie zodpovedá:
Mgr. Oliver Székely s kolektívom redakcie
Jazyková úprava: Anna Blizmanová
Grafika: Martin Magda
Kontakty:
Telefón: 051/791 62 35; 791 61 16
www.vitaz.rimkat.sk
e-maily:
vitaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk
Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

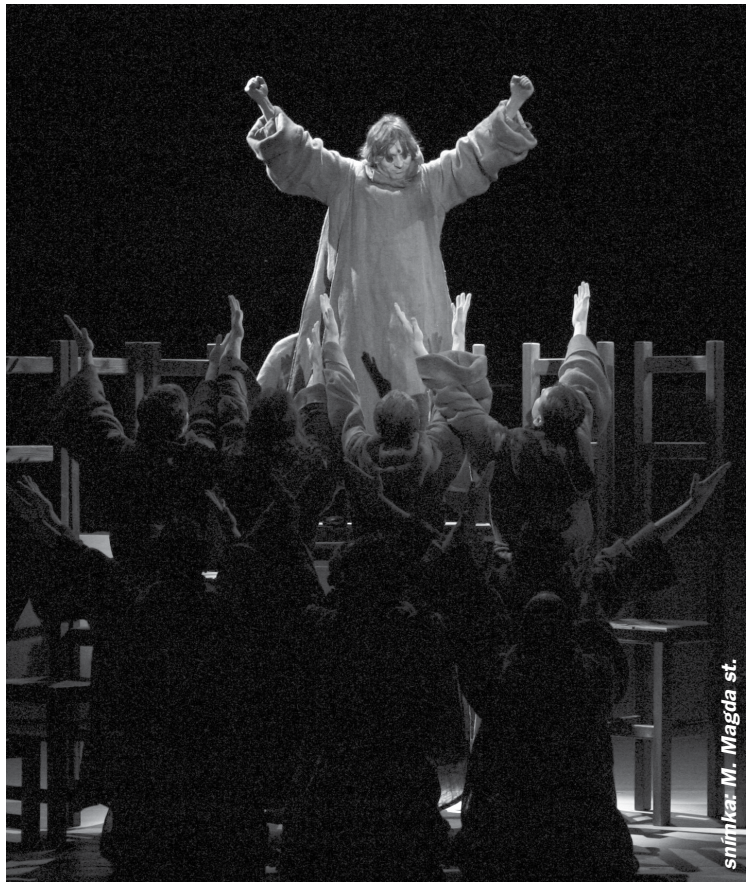

Príhodný čas

Blížime sa k Vianociam

alebo, čo je výstižnejšie,

štveme sa k nim,

každý svojím krokom, svojím štýlom.

Vhodnejšie by bolo očakávanie.

Nie však len čakanie na sviatky ...

Rozhodujúce je čakanie na Boha.

Gustav Ebeling

Na titulke: Požehnaný adventný veniec na filiálke v Ovčí, ktorý si rodina Kráľovcov odniesla domov, aby im v narastajúcom svetle rástla radosť v srdci z príchodu nášho Spasiteľa.

Najväčší zázrak, aký máme (II. časť)

Neobyčajná relikvia zmŕtvychvstania

Tvár z Manopella je tvárou Krista, vstávajúceho z mŕtvych, vo chvíli jeho prechodu zo smrti do života. Vtedy sa dialo úplné premenenie Ježišovho tela, stýraného pri mučení a zomieraní na kríži.

Klaus Berger, profesor Nového zákona a jeden z najznámejších súčasných nemeckých biblistov, napísal v nemeckom vydaní časopisu Focus: **„Obraz Ježišovej Tváre z Manopella je prvá stránka evanjelií ...“ Evanjelium je text a predchádza ho vlastne tento obraz zmŕtvychvstania. Keď podľa židovskej tradície niekto niečo dokazoval pred súdom, potreboval svedectvo dvoch svedkov. V evanjeliu máme dvoch svedkov, Jána a Petra, ale aj dva dôkazy, dva kúsky plátna: Turínske plátno a Tvár z Manopella. Sú to teda dva skutočné dôkazy zmŕtvychvstania. Zmŕtvychvstanie je fakt, nie teologická metafora, zmŕtvychvstanie je realita. Aj o tom hovorí tento obraz z Manopella.**

Pohreb doráňaného a skrvaveného tela si podľa židovskej tradície vyžadoval množstvo plátna a šatiek. Z úst a nosa umierajúceho Krista vytekalo množstvo krvi a že mu ktosi na ňu pritisol ľanovú šatku a táto šatka s rozmermi 855x525 mm s mnohými škvrnami datovaná do 1. stor. sa nachádza v najstaršej pokladnici Španielska v katedrále mesta Oviedo. Je to **suradion** – čiže šatka, ktorou sa podľa židovskej tradície utierala tvár umierajúceho a umiestnenie krvavých škvŕn na šatke sa presne zhoduje s obrazom na Turínskom plátne spolu s krvnou skupinou typu AB, pochádzajúcej od toho istého človeka. Ježiša zavinuli do viac ako štvormetrového plátna nazývaného sindon tak, aby sa ho nedotýkali rukami a aby mŕtvemu neotvárali ústa, previazali ich inou šatkou – **pathil**, uchovávanej vo francúzskom meste Charos. Napokon telo zavinuli do plátna a previazali ho do kríža širokými pásmi plátna a zvnútra a zvonka ho natreli voňavým olejom a voňavkami. Až potom ho ako kuklu oviazaného uložili do hrobu a tam na jeho hlavu položili drahocennú šatku z bisioru. Významný znalec gréckeho jazyka Antonio Persili, čerpajúc aj z výsledkov iných expertov a cirkevných otcov, navrhuje korekciu prekladu úryvku Jánovho evanjelia (20, 5-8): **„Keď sa Ján naklonil, uvidel ležať neporušené plachty a šatku, ktorá bola na jeho hlave, ale tá nebola spadnutá ako plachty, ale hore – na mieste, kde bol Ježiš zavinutý v plachte.“** Keď apoštol Ján uvidel neporušené plachty, cez ktoré zázračne preniklo oslávené Ježišovo telo, uveril v zmŕtvychvstanie, i keď ešte nevidel Zmŕtvychvstalého.

Pohrebné plachty, do ktorých bolo mŕtve Ježišovo telo zavinuté, po jeho zmŕtvychvstaní z neho úplne spadli a spľasli, len na mieste hlavy si plachta zachovala svoj tvar, lebo toto miesto bolo silno nasiaknuté krvou a voňavými masťami a po vyschnutí stvrdlo ako kartón. Na mieste hlavy zostala stvrdnutá kukla ako verný odtlačok celej Ježišovej hlavy. Usudzuje sa, že na toto miesto položili šatku zo vzácneho bisioru ako znak vzácnej úcty. Sv. Ján použil pri slovese vidieť slovo **eiden**, čo znamená **„videl a uveril“**, čím Ján chcel zdôrazniť, že ten, čo vidí, aj rozumie, lebo keď videl tvar neporušených plachiet, bolo mu jasné, že Ježišovo telo preniklo tajomným spôsobom cez plachty a teda musel vstať z mŕtvych. Na Turínskom plátne dlhom 436 cm a širokom 110 cm zostal trojrozmerný fotografický negatív prednej a zadnej časti tela, no početné krvavé škvrny typu AB sú v pozitíve. Obraz je anatomicky perfektný a prostriedkami súčasnej vedy sa nedá vytvoriť. Je veľmi pravdepodobné, že v čase zmŕtvychvstania nastalo tajomné žiarenie, ktoré spôsobilo, že na tenučkej šatke zostal zaznamenaný obraz jeho tváre aj obraz celého tela. Všetko nasvedčuje tomu, že sám vtelený Boh zanechal dva ohromujúce obrazy svojej božskej tváre: jeden na Turínskom plátne a druhý na šatke z Manopella. **Na Turínskom plátne máme zachytený obraz ešte mŕtveho Ježišovho tela, ale v momente, keď sa začal proces jeho oslávenia, naopak, na šatke z Manopella zostal zachytený výraz tváre už žijúceho Ježiša ešte pred zakončením procesu jeho oslá-**

venia, keďže na tvári vidieť stopy rán a opuchov. Svätej Faustíne Pán Ježiš povedal: „Túžim sa zjednotiť s ľudskými dušami, je mojou slasťou spájať sa s nimi. Vedz, dcéra moja, že keď prichádzam pri svätom príjmaní do ľudského srdca, mám ruky plné milostí a túžim ich dať tej duši, ale duše nemyslia na mňa, nechávajú ma samého a zaoberajú sa inými vecami. Ó, ako mi je smutno, že duše nepoznali lásku. Zaobchádzajú so mnou ako s niečím mŕtvym“ (Denníček 1385). Tvár z Manopella sa úplne zhoduje s obrazom na Turínskom plátne, obraz v Manopelle je maľovaný mocou veľkonočného víťazstva.

Ježišove oči na šatke sa dívajú priamo do našich očí a nie sú očami policajta alebo vyšetrujúceho dôstojníka, ale tie oči nás napĺňajú odvahou a ak je pohľad najkratšou cestou spoznávania dvoch ľudí, o čo viac to platí medzi Bohom a človekom.

P. Mieczyslaw Piotrowski TChr.,
sprac. L. Galdunová

repro: Spektrum

Adventný čas

Adventný čas už čochvíľa nastane,
adventné vence už sú nachystané.
Prvú sviecu v nedeľu zapálime
a tým adventné obdobie začnime.
A keď štvrtú sviecu zapálime,
s adventom sa rozlúčime.
A tak čaro Vianoc
na dvere zaklope,
vonku sa už biely
sniežik ligoce.
Tešia sa deti, ba aj dospelí,
tie mesiace nám tak uleteli.
Buďme k sebe všetci milí
a to nielen v sviatočnej chvíli,
ale aj počas roka všedného
prajeme Vám pokoja rodinného.
Nech cez tohtoročné Vianoce
slza šťastia sa v oku zaligoce,
že nám dal Pán Boh zdravia, sily,
že sme sa Vianoc dožili.
Koľko je na nebi hviezdičiek,
toľko lásky by ste dostali
od svojich detičiek.
Nech na polnočnú nám
jasný mesiac svieti,
veď z Betlehema
krásna správa letí.
Čaro Vianoc si pri stromčeku
vychutnajte
a na svojich rodičov
pamätajte.
Tým, ktorým už rodičia
v nebi prebývajú,
nech za nich tichú
modlitbu odriekajú.
Ó, Ježiško náš milý,
chráň každého a v každej chvíli.
By sme znova po roku,
tešili sa z každého kroku.

Marta Pacovská

s Marekom Čechom, ktorého korene siahajú až do našej farnosti.

Stretli sme sa, ako ináč, na futbale. Nedalo mi neosloviť ho a opýtať sa ho na jeho cestu k futbalu. Prekvapila ma jeho bezprostrednosť, jednoduchosť až pokora a zodpovednosť k futbalu a životu.

1. Na úvod by si sa nám mohol predstaviť.

Volám sa Marek Čech. Pochádzam z Trebišova. Som futbalista a hráč FC Porta. Na Slovensku som pôsobil v Trebišove v Slávii ako mládežník. Hral som futbal v Bratislave za Inter Bratislava. Potom som odišiel hrať do Sparty Praha, kde som sa zdržal rok a pol. Teraz hrám v FC Porto. Taktiež som reprezentant A-mužstva a mládežníckych kategórií. Hrám pozíciu ľavého obrancu alebo ľavého stredopoliara.

2. Je to ťažká pozícia pre hráča, resp. je niektoré miesto ľahšie a niektoré ťažšie?

Nemyslím si, že je ťažšie a ľahšie miesto. Každý má ťažkú pozíciu a musí ju ovládať. Myslím si, že pozícia každého hráča je dôležitá. Futbal je hra, kde hrá jedenásť hráčov, takže nie je to len o jednej pozícii.

3. Mohol by si sa na chvíľu vrátiť k svojim začiatkom? Už od detstva si cítil vzťah k futbalu alebo ťa k tomu doviedli rodičia?

Naviedli ma k tomu rodičia. Bol to hlavne otec, ktorý hrával futbal za Sláviu Trebišov, tiež za Spartu Prahu a za Červenú hviezdu Bratislava. Ako každý syn som sa snažil pokračovať v otcových šľapajách. Stále, keď otec šiel hrať futbal niekde vonku s kamarátmi, tak som šiel s ním a hrával som aj ja, nie však s nimi, ale s deťmi spoluhráčov. Stále som bol v kontakte s loptou a stále som túžil stať sa futbalistom ako bol môj otec.

4. Ako si v detstve zvládal skorigovať školu aj futbal?

Samozrejme, nebolo to ľahké, ale ani veľmi ťažké skorigovať tieto dve veci. Povedal by som, že som bol dobrý študent a taktiež som futbal nevynechával a poctivo trénoval. Zúčastňoval som sa každého jedného tréningu. Zvládol som to a najviac mi v tomto pomohli rodičia. Netlačili na mňa, aby som si vybral jednu z možností – budeš futbalista alebo budeš študent. Nechali ma pokračovať v obidvoch veciach naraz, čo bolo veľmi dobré a myslím si, že urobili dobrú vec. Otec mi stále prízvukoval, aby som sa nesnažil zvládnuť všetky predmety veľmi dobre, ale aby som si dal pozor hlavne na jazyky, lebo tie budem v budúcnosti potrebovať, čo sa aj naplnilo. Ak som dostal z hocijakého predmetu zlú známku, tak sa nič „nedialo“, ale keď to bol jazyk, či už angličtina alebo nemčina, vždy tam musela byť jednotka.

5. Ako brala rodina Tvoj odchod do zahraničia, kdesi do neznáma?

Brali to veľmi dobre, lebo vlastne od šestnástich rokov som mimo domova. Keď som šiel v mladom veku trénovať,

snímka: M. Magda st.

resp. hrať futbal do Bratislavy, tak si myslím, že rodičia to zo začiatku brali ťažšie - vlastne syna nemali doma a nevedeli, čo je s ním a báli sa oňho, či je v poriadku a nemohli sa oňho starať. Myslím si, že prechod zo Sparty do Porta bol pre nich jednoduchší než prechod zo Slávie Trebišov do Interu Bratislava.

6. Ako si sa vlastne dostal do FC Porta?

Bolo to obdobie v Sparte, keď som nehrával zápasy. Myslím si, že mi to aj pomohlo; mal by som komplikovanejší odchod kvôli peniazom, lebo Sparta by ma potrebovala a pýtala by veľké peniaze. Aj na základe toho bol môj prestup oveľa ľahší než by sa zdalo predtým. Udialo sa to z jedného dňa na druhý. Keď som odtrénoval tréning, poobede som sa stretol s predstaviteľmi Porta na štadióne Sparta Praha a poprosili ma, či by som mal záujem hrať za ich klub. Samozrejme som povedal, že áno. Hneď ma zobrali do prvého lietadla do Porta. Cestovali sme v noci a o jednej alebo o tretej ráno som podpísal zmluvu s FC Portom.

7. Mohol by si porovnať podmienky v jednotlivých kluboch, v ktorých si pôsobil?

Slávia Trebišov mal na svoje pomery dobré podmienky. Inter Bratislava mal už lepšie podmienky, takisto Sparta Praha mala tiež lepšie podmienky. Samozrejme že FC Porto má tie najlepšie podmienky, ktoré som kedy zažil. Organizácia klubu je na špičkovej úrovni a patrí k jedným z najlepšie organizovaných klubov v Európe.

8. Máš čas na súkromný, resp. duchovný život mimo futbalu?

Vyrastal som v kresťanskej rodine. Moja babka aj moji rodičia sú kresťania a kostol a náboženstvo sú pre nich veľmi dôležité, čo je aj pre mňa. Vyrastal som vo viere a som veriaci. Nechýba mi ani v tieto dni alebo v Portugalsku, aby som nenavštívil kostol alebo nepomodlil sa. Stále sa to snažím dodržiavať. Troška sa to zmenilo, pretože v Portugalsku je iný jazyk a teda aj sv. omše sú v inom jazyku, čo je pre mňa trocha komplikovanejšie. Je to však o to krajšie, že som tam a môžem premýšľať nad vecami, ktorým nerozumiem a môžem sa vlastne viacej sústrediť na to duchovné.

9. Máš nejakú veselú príhodu z futbalu?

Spomenul by som jednu vec. O deviatej ráno mávame zraz a o desiatej tréning. Bolo deväť hodín aj tridsať minút a ja som ležal na lehátku, teda odpočíval som pred tréningom. Tesne pred tréningom som šiel do kabíny porozprávať sa s kamarátmi. Prídem do kabíny a tam nebol nikto. Pozerám a oni už vonku trénujú bezo mňa. Nikto mi neoznámil, že tréning sa posunul o pol hodiny skôr. Bolo to trocha divné, lebo sa mali o mňa postarať, pretože som dobre nerozumel. Prišiel som na tréning a tréner sa čudoval, kde som a že som mu vôbec nechýbal. Povedal, že keď bude raz písať knihu, tak to určite spomenie.

10. Na záver by si mohol niečo odkázať mladým, ktorých zaujíma šport, resp. futbal. Existuje návod, aby sa tie talenty rozvíjali?

Ja som stále hral futbal pre radosť a stále som sa snažil zdokonaľovať vo futbale, chodiť pravidelne na každý tréning a nevynechať ani jeden, poctivo trénovať a vlastne drieť a makať, aby som raz mohol povedať, že som niečo tomu futbalu dal. Stále som sa snažil zlepšovať, aby som bol každým dňom lepší a lepší a odovzdal som mu vlastne všetko, pretože som nechodil na diskotéky, neholdoval som alkoholu. Do dnešného dňa som nepil alkohol, nebol som opitý a nikdy som nefajčil. Veľa som tomu obetoval a vidím, že sa to oplatilo. Som veľmi šťastný, že som tieto veci nerobil, lebo teraz, keď vidím na sebe, že som zdravý, nič mi nechýba a akú mám momentálne kariéru a profesionálny aj súkromný život, tak mi tieto veci, ktoré by som robil ako bežní mladí ľudia, vôbec nechýbajú.

Keďže starosti s tým spojené sú súčasťou života celej rodiny, opýtali sme sa aj Marekovej mamy:

1. Čo všetko je potrebné od rodiča, aby vychoval „slávneho futbalistu“?

Priviedol ho k tomu manžel, bol vlastne jeho vzorom a on

snímka: M. Magda st.

ho začal aj trénovať. Pre mňa to bolo to, že som chodila s ním na zrazy reprezentácie, keďže som bola doma na invalidnom dôchodku. Kvôli tomu som s ním mohla vycestovať. Veď na východnom Slovensku poznám v každom jednom meste, kde sú futbalové štadióny. Pretože ešte nebol plnoletý, musel mať doprovod a keďže z Trebišova chodil len on sám, tak som musela s ním chodiť aj ja. Keď už v roku 2000 prestupoval do Interu Bratislava, bol to jeho prvý prestup, tak sme mu povedali: „Marek, dnešným dňom sa ti končí tvoje detstvo.“ Kým bol doma, tak mu mamička pripravila raňajky, desiatu, obed, večeru, ožehlila, oprala. Keď odišiel do veľkého mesta, bol už odkázaný sám na seba.

2. Bolo Vám za ním smutno?

Veľmi a boli aj slzy, nielen z mojej strany, ale aj z Marekovej.

3. Ako rodina prijala prechod do FC Porta?

Bolo to ako blesk z jasného neba. Udialo sa to v priebehu dvoch dní. Bol to veľký šok aj pre nás. Nevedeli sme zo začiatku,

do akého klubu ide. Tajilo sa to kvôli médiám, lebo chceli urobiť veľkú prestupovú bombu. Ani nám nechcel jeho manažér povedať, kam ide. Ja som sa však rozplakala a povedala som mu, či matka nemá vedieť, kde jej syn ide. Nakoniec povedal, nech budem šťastná, že ide do veľkoklubu FC Porta, ale nech to z mojich úst ďalej nevyjde. Ja som to nepovedala ani vlastnému otcovi ani manželovi, ktorý sa pomaly aj hneval, že to viem a nechcem mu to prezradiť.

4. Si teraz spokojná ako mama alebo tá vzdialenosť robí svoje?

Samozrejme, že vzdialenosť robí svoje, pretože my sme rodina veľmi naviazaná na seba, či deti na nás alebo my na deti. Od začiatku sme boli len my, neboli žiadne babky, nakoľko sme sa odsťahovali do Trebišova, 100 km od Víťaza, takže možno tá naviazanosť je kvôli tomu taká silná. Teraz vďaka technickým vymoženostiam nie sme len v telefonickom kontakte, ale sme aj v kontakte cez internet, konkrétne cez skype a cez web kameru, takže sa aj vidíme.

5. Čo by si odkázala mamám, ktoré majú takých talentovaných synov alebo dcéry?

Záleží samozrejme od výchovy. Pokiaľ rodičia nepomôžu, nepovzbudia dieťa, tak je jasné, že to dieťa samo nič neurobí. Záleží tiež na dieťati. Nestačí, že by rodič chcel vychovať nejakého futbalistu alebo hokejistu, ale záleží hlavne na dieťati, aby malo talent a hlavne aby ono chcelo a aby sa nedostalo do zlej partie.

Ďakujem za rozhovor.

pripravili M. Magda a G. Magdová

NÁZORY a SVEDECTVÁ

„S radosťou pôjdeme do domu Pánovho“...

To boli prvé slová, ktoré sme všetci chceli vysloviť. Naozaj s veľkou radosťou sme očakávali tento deň. 14. október 2007 sa navždy zapíše nielen v novej farskej kronike, ale hlavne v srdciach nás všetkých veriacich, ktorí sme túžobne čakali, kedy bude náš kostol slávnostne konsekrovaný, teda posvätený.

Celá slávnosť sa začala večeradlom so sv. ružencom. Po ňom nastalo 15-minútové ticho. Boli to minúty rozjímania, ďakovania, prosieb, ale aj obdivovania veľkolepého diela. Príchodom otca arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča sa sv. omša začala. **Otec arcibiskup vo svojom príhovore povedal, že „nielen náš kostol je Božím chrámom, ale citoval apoštola Pavla: „ Každý človek je chrám Boží, ale beda, kto zničí tento chrám ...“.** Tým chcel povedať, že dnes je vo svete veľa nástrah, lákadiel, všelijakých lacných ponúk, ktorých účelom je zviditeľniť sa, ukázať sa – v nahote, v rôznych pochybných vzťahoch, zúčastniť sa „reality šou“ a tak pošliapať ľudské telo a dušu.

Tak nastala očakávaná chvíľa pomazania oltára olejom – krizmou, na ktorom si budeme vo sv. omši stále pripomínať nekonečnú lásku Pána Ježiša, keď zomrel za nás na kríži. Zapálením sviec a pripomenutím, že Kristus je Svetlom sveta, zaznela našim novým chrámom pieseň: „ ... lebo Pán je živý, ..., žije v nás.“ Pán Ježiš skutočne žije v nás, v našich srdciach, len Ho musíme pustiť do vnútra svojej duše.

Mnohým z nás bolo mäkko pri srdci, keď otec arcibiskup prvýkrát premenil na našom novom obetnom oltári chlieb na Ježišovo Telo a víno na Ježišovu Krv: „Hľa, Baránok Boží“. Potom sa ujal slova náš duchovný otec Miroslav Kyšeľa. V krátkosti a s patričnou

snímka: M. Magda st.

Konsekrácia kostola v Širokom

hrdosťou vysvetlil symboliku oltára znázorňujúceho Kalváriu - vrch, na ktorom bol ukrižovaný Kristus, spútaný reťazou našich hriechov a zároveň vykúpenia z otroctva hriechu v podobe prasknutých skál na oltári a prúdom Božích milostí, ktoré sa každému z nás dostávajú. Podrobnejšie vysvetlenie jednotlivých symbolík nášho kostola by malo byť vydané v brožúrke.

Z vďačnosti, ale aj radosti sme otcovi arcibiskupovi Tkáčovi darovali do skla vyrytý náš nový konsekrovaný kostol. Na oplátku sme od neho dostali nový Rímsky misál a hneď sa podpísal aj do novej farskej kroniky. Aby bolo všetko ako má byť, ešte jeden podpis otca arcibiskupa bol dôležitý a to v konsekračnej listine. Tú podpísal aj náš duchovný otec a farská rada. Chceme vysloviť veľkú vďaku nášmu duchovnému otcovi za to, že to s nami vydržal, že jeho úsilie nebolo márne. Jeho meno sa navždy bude spájať s rekonštrukciou nášho kostola. Pozdravom Sv. Otcovi Benediktovi XVI. sa naša slávnosť skončila.

Potom boli všetci pozvaní do kultúrneho domu na agapé. Stoly boli plné jedla, aj ľudí bolo neúrekom. Toto milé stretnutie ešte viac všetkých zblížilo. Z každej strany bolo počuť: „Tak ako sa ti kostol páči?“, „Čo povieš na to nádherné námestie?“

Je pravda, že máme radosť. Nie je to pýcha! Je to taká zdravá hrdosť, že sme aj my, Širočania, dokázali postaviť veľkolepé dielo. A preto s veľkou pokorou vyslovujeme úprimné ďakujem všetkým ľuďom, ktorí prispeli či pomohli akýmkoľvek spôsobom pri oprave kostola. Zároveň Vás všetkých radi privítame v našom kostole. Buďte vítaní!

Slávka K., Široké

snímka: M. Magda st.

Pohľad na očistec (II. časť)

snímka: M. Magda st.

(pokračovanie z minulého čísla)

Po modlitbe ma anjel priviedol k videniu Predsiene neba, ktorá je vrcholom očistca. Javila sa mi ako akýsi priestor s veľmi bledým, nevýslovné silným a hlbokým ohňom, ponorený do svetla, ktoré naň dopadá z neba. Videl som tam tisíce a tisíce duší zabratých do modlitby, pokojných a pohrúžených do lásky a do neslýchaného utrpenia. Aj moja duša sa ocitla v tomto ohni, ktorý ju stravoval a akoby prúdil do mojich žíl. Celé telo ma pálilo, ale mojej duše sa zároveň zmocnil sladký pokoj a ja som sa ticho modlil. Nemožno presne povedať, čo je Predsieň. Je to utrpenie lásky, číra muka lásky, nesmierny jasot spojený s najtrýznivejším utrpením. Duše priťahuje nevýslovnou silou Láska, ktorá sa ich zmocňuje, ťahá ich, preniká ich. Božia láska ich strháva, spútava, a predsa sa ešte nemôžu s ňou spojiť. V tom je tá číra muka lásky. **V Predsieni nejestvuje iný trest ako tento, ale aký je ťažký! Láska sa im oddáva a oni nemôžu ešte naplno reagovať. Láska dáva všetko, ale duše to nemôžu prevziať.** Láska ich spaľuje, chcú byť už konečne s ňou, no sväté duše nevedia, kedy to bude. Nemajú nijakú predstavu o trvaní toho, čo znášajú. Trpia z lásky a milujú v utrpení. Ako sa to dá vysvetliť? Chcel by som nájsť ohnivé slová, ale ľudský jazyk je bezmocný.

Videl som, že tieto duše v predsieni poznajú potreby putujúcej Cirkvi a že prosia Boha za naše úmysly. Môj anjel mi povedal: **„Pozeral si na Predsieň neba. Duše tam putujú k nebeskému Jeruzalemu. Zostávajú tam dlhšie alebo kratšie, ale nikdy nie tak dlho ako vo Veľkom či v Strednom očistci. Treba sa veľa modliť za tieto sväté duše, a najmä obetovať vaše prijímania za ne. To mocne pomáha ich vyslobodeniu.“**

Na sviatok svätého Pascala Baylona, svätca eucharistie, Pán ukázal môjmu vnútornému zraku úžasné obrazy. Znovu som videl záplavu duší, ktoré vchádzali do očistca a ako tisíce duší vystupovali z očistca ako žiarivé hviezdy a vchádzali do rajskej slávy, sprevádzané svetlom ... Ale videl som aj peklo. Nemožno si predstaviť, aké veľké množstvo duší tam hynie! A hoci nás musí potešiť istota, že viac ľudí je vyvolených ako zatratených, nemali by sme zabúdať, že peklo jestvuje a že mnoho duší zahynie. Keby to ľudia vedeli, zásadne by zmenili svoj život.

Zjavil sa mi môj anjel strážca a povedal mi niekoľko vecí, ktoré mali prorocký charakter: **„Ľudí na zemi čaká veľmi ťažké obdobie, pretože sa páchajú zločinné útoky priamo proti životu. Boh je pripravený trestať ľudstvo primerane jeho strašným zločinom. Čaká vás Božia spravodlivosť!“** Na to mi ukázal záplavu duší, ktoré vystupovali k akémusi veľkému jasu. Pochopil som, že to boli státisíce detí zabitých úmyselne v lone ich matiek ...Tieto malé neviniatka neprídu do neba, ale do predpeklia – to je nebo bez slávy, bez videnia Boha alebo peklo bez utrpenia, neviem ako to vysvetliť. Prichádzajú tam aj malé deti, čo zomreli bez krstu. Je to forma radosti, ktorá však nie je nebeskou blaženosťou. Myslím, že na konci vekov bude predpeklie zaradené do neba, ale neviem ako.

Na sviatok Obetovania Panny Márie, keď som sa modlil pred svätostánkom, som zrazu pred sebou zbadal úchvatný obraz: Ježiša na kríži s prúdmi krvi, ktoré sa rinuli z jeho svätých rán, najmä z jeho zraneného Srdca. Všetka táto predrahá krv sa vlievala do bolestného a nepoškvrneného Srdca Panny Márie ako jediná mohutná rieka. Nepoškvrnená Panna stála pod krížom a vystierala ruky k nebu. A videl som, že ani jedna kvapka tejto predrahej krvi sa nestratila. Z toho materinského srdca sa rozlievala v dvoch širokých prúdoch: jeden sa vylieval na zem na celé ľudstvo a

druhý tíško padal ako hojný dážď na očistec. Tento pohľad vo mne vzbudil neopísateľnú radosť a môj svätý anjel mi povedal: „**Panna Mária oroduje.“** Potom som videl, ako Panna Mária kráčala po celom svete a zbierala naše modlitby a obety. Potom predstúpila pred trón Božej Trojice a ukázala svoje srdce, plné toho, čo nazbierala na zemi. **Ježiš to prijal a do Máriinho Srdca vlial krv a vodu prýštiace z jeho Božského Srdca.** Mária hneď odišla do očistca a voda a krv padali ako blahodárny dážď, z čoho duše získali nesmierne úľavy. So srdcom naplneným vďačnosťou a modlitbami trpiacich duší v očistci sa zase vrátila k Ježišovi, On ich prijal a vymenil za krv a vodu. **Panna Mária sa vrátila na zem do putujúcej Cirkvi a vyliala na nás krv a vodu. Je to ako obchod medzi nebom, očistcom a zemou. Tento obraz mi spôsobil nevýslovnú radosť.**

Celý deň som videl celé zástupy duší, ktoré prechádzali predo mnou a prosili o našu modlitbu. Večer mi môj anjel strážca vážne povedal: **„Prichádzajú k vám ako žobráčky lásky, úpenlivo prosiace o modlitbu.“** Večer, keď som skončil modlitbu, veľké množstvo duší prichádzalo ku mne s nárekom. To ma presvedčilo, ako ich zanedbávame, aké sú zabudnuté, opustené.

Sotva prejde 1. november, už na ne zabúdame alebo sa modlíme za ne len príležitostne. Uvedomme si, modlitbami a obetami môžeme veľmi zmierniť utrpenie týchto duší, aj skrátiť dobu ich očisťovania. Zvlášť sv. omša má neoceniteľnú hodnotu, ak sa obetuje na ich úmysel. Preto nezabúdajme na duše v očistci, lebo raz každý jeden z nás bude musieť prejsť procesom očisťovania.

spracovala Mária H.

Vianoce – čas pre komerciu alebo pre rodinu?

Padajú prvé vločky a mestá už zdobia stovky maličkých žiaroviek, aby podvedome navodili čarovnú atmosféru Vianoc. Tento rok ma čakajú osemnáste Vianoce a ja potichu pozorujem svoje okolie a snažím sa porozumieť a nájsť odpoveď na otázky: Aké budú Vianoce 2007? A čo sú to vlastne Vianoce? Hmm ... Je to záver roka, kedy treba minúť všetky úspory? Alebo moje posledné zimné prázdniny na strednej škole?

Takéto povrchné a nezmyselné otázky si kladie mnoho kresťanských mladých ľudí 21. storočia. Prečo? Pretože tento svet dovolil, aby sa Vianoce stali sviatkom komercie, reklám a nákupov. A my, pohodlní, ľahko prispôsobiví a vysoko tolerantní kresťania sme sa nechali uniesť prúdom tohto, vraj „moderného“ sveta.

Pred niekoľkými dňami som si spomenula na výrok kresťanských rodičov, ktorí pripravovali svoje deti počas adventu na Vianoce vetou: „Prepáčte, ale tento rok budeme mať skromné Vianoce.“ A ja sa pýtam: Skromné? Skromné na lásku? Na pokoj? Na Božiu milosť? Nie! Ospravedlňujú, že nemôžu všetky reklamou ospevované veci položiť po svoj vianočný stromček. Ale rada by som pripomenula, že reklama je minimálne dvojnásobná lož. Najprv Vás oklamú, že to, čo hovoria je pravda a presvedčia Vás, že to, čo ponúkajú, potrebujete. Nie je to smutná skutočnosť? Mám pocit, že svet sa opil týmto klamom a ja tajne verím, že vytriezvie.

Veď Vianoce je čas, ktorý by mal byť sviatkom rodinnej jednoty, čas priateľstva a spomienok na rok, ktorý je za nami a čas naplnený túžbou po nových dňoch nového roka, aby sme mohli využiť šancu napredovať a stať sa lepšími. Čas, aby sme opäť prijali Ježiša do našich rodín ako dieťa. Aby sa opäť mohol narodiť a stať súčasťou nášho života.

Katarína Kovaľová, Vranov

snímka: M. Magda st.

Znovuobjavená Eucharistia (I. časť)

Mystickými zážitkami Cataliny Rivas, bolívijskej stigmatizovanej mystičky, nás chce Pán Ježiš a jeho Matka naučiť užitočnejšej a plodnejšej účasti na veľkej udalosti našej spásy, ktorá sa sprítomňuje vo svätej omši. Prinášame úryvky z jej zápiskov.

„Keď som pri slávnosti Zvestovania vstúpila do kostola, arcibiskup a kňazi vychádzali zo zákrestie. Matka Božia mi povedala sladkým, ženským hlasom: „Dnes je deň, kedy sa ti dostane ponaučenia. Chcem, aby si sa vzchopila, aby si sa s tým, čo prežiješ, mohla podeliť s celým ľudstvom."

Prvú vec, ktorú som si všimla, bol zbor krásnych hlasov, ktoré spievali z diaľky. Chvíľami sa hudba blížila a potom vzdiaľovala ako šum vetra. Arcibiskup začal svätú omšu a keď prišiel k úkonu kajúcnosti, Mária mi povedala: **„Pros Pána z hĺbky duše, aby ti odpustil hriechy, ktorými si ho urazila. Tak sa budeš môcť dôstojne zúčastniť na veľkom privilégiu, akým je svätá omša."** Pomyslela som si: Som predsa v stave milosti, včera som sa vyspovedala. Matka Božia odpovedala: **„Myslíš si, že si od včerajška Pána v ničom neurazila? Dovoľ, aby som ti pripomenula niekoľko vecí. (...) A ty hovoríš, že si Boha nezranila? Prišla si v poslednej chvíli, keď už celebrujúci vychádzal a chceš sa zúčastniť svätej omše bez predchádzajúcej prípravy ... Prečo všetci prichádzate až na poslednú chvíľu? Máte prísť skôr, modliť sa, aby vám Pán zoslal Ducha Svätého, aby vás obdaril pokojom a očistil vás od ducha tohto sveta, od vašich nepokojov, problémov a roztržitosti. On vám dá schopnosť, aby ste mohli prežívať tieto tak sväté okamihy. (...) To je predsa ten najväčší zázrak. Prišli ste prežiť okamih, keď vám najvyšší Boh dáva svoj najväčší dar, a vy si to neviete vážiť."**

Keď zaznelo Sláva Bohu na výsostiach, Matka Božia povedala: **„Veleb a blahoslav z celej svojej lásky Najsvätejšiu Trojicu a uznaj, že si jedným z jej stvorení."**

Začala liturgia slova a Mária mi rozkázala, aby som po nej opakovala: Pane, dnes chcem počúvať Tvoje slovo a prinášať hojné ovocie. Prosím, aby Tvoj Duch očistil moje srdce, aby v ňom Tvoje slovo vzrastalo a rozvíjalo sa. Potom Najsvätejšia Matka povedala: **„Chcem, aby si rozjímala o čítaniach a o homílii. Pamätaj si, že to, čo hovorí Písmo, sa nevracia, pokiaľ nedá plody. Keď budeš poctivo počúvať, časť z toho, čo počuješ, v tebe zostane. Musíš sa snažiť, aby si si celý deň pripomínala tieto slová, ktoré na teba zapôsobili. Niekedy to môžu byť dva verše, inokedy celé evanjelium a niekedy iba jediné slovo. Vychutnávaj ich cez deň a stanú sa časťou teba. Život sa zmení, keď dovolíme, aby Božie slovo premieňalo našu osobnosť."** Pri obetovaní Matka Božia povedala: **„Modli sa takto: Pane, obetujem sa Ti taká, aká som, všetko čo mám a čo môžem. Všetko vkladám do Tvojich rúk. Všemohúci Bože, pre zásluhy Tvojho Syna, zmeň ma. Prosím Ťa za moju rodinu, za všetkých ľudí, ktorí bojujú proti nám, za tých, ktorí sa zverili do mojich modlitieb. Zrazu začali z lavíc vstávať postavy, ktoré som skôr nevidela. Vyzeralo to, akoby z najbližšieho susedstva, z každej osoby v katedrále vyšla iná osoba a chrám sa zaplnil mladými, krásnymi ľuďmi. Boli oblečení do belostných šiat. Všetci išli do hlavnej lode a potom smerom k hlavnému oltáru. Matka Božia riekla: „Pozeraj, to sú anjeli strážni každej z týchto osôb, ktoré sú v kostole. Tvoj anjel strážny odnáša tvoje dary a tvoje prosby na Pánov oltár."** Časť z nich niesla akoby misku s niečím, čo žiarilo čistým, zlatým svetlom. Najsvätejšia Panna povedala: **„To sú anjeli tých, ktorí obetujú svätú omšu na veľa úmyslov a ktorí sú si vedomí, čo to znamená sláviť svätú omšu. Oni majú čo dať Pánovi. Obetuj v tomto okamihu Pánovi samu seba. (...) Daruj mu svoje bolesti, nádeje, smútky, radosti i prosby. Pamätaj, že svätá omša má nekonečnú cenu. Preto buď štedrá v obetovaní i v prosbách."** Za prvými anjelmi išli tí, ktorí mali prázdne ruky. Matka Božia riekla: **„To sú anjeli tých, ktorí sú tu prítomní, ale nikdy nič neobetujú. Nemajú záujem o prežívanie každého okamihu svätej omše a nemajú dar, ktorý by chceli priniesť k oltáru."** Na konci sprievodu boli anjeli, ktorí boli veľmi smutní, mali ruky zopnuté k modlitbe, ale sklopený zrak. **„To sú anjeli tých, ktorí prišli len z povinnosti, bez túžby zúčastniť sa svätej omše. Anjeli sú smutní, pretože nemajú, čo by zložili k**

oltáru okrem svojich modlitieb. (...) Nezarmucuj svojho anjela strážneho. Pros o mnoho, ale nielen pre seba, pre všetkých. Pamätaj, že obeta, ktorá sa Pánovi najviac páči, je celopal, keď obetuješ samu seba, aby ťa Pán mohol premeniť pre svoje zásluhy. Čo môžeš obetovať sama za seba? Ničotu a hriech. Otcovi sa páčia tie obety, ktoré sú spojené so zásluhami Ježiša Krista."

Po skončení prefácie veriaci spievali: **„Svätý, svätý ..."** Všetko za celebrantom zmizlo a po jeho ľavej strane sa objavilo tisíce anjelov. Boli oblečení do tuník. Všetci pokľakli s rukami zloženými k modlitbe, klaňali sa, vzdávali Pánovi česť. Bolo počuť krásnu hudbu, akoby mnoho zborov spievalo: **„Svätý, svätý ..."** V okamihu premenenia, zázrak nad zázrakmi. Za arcibiskupom sa objavil veľký zástup. Boli oblečení ako anjeli. Ich tváre žiarili radosťou. Mohlo by sa zdať, že to boli ľudia rôzneho veku, ale tváre mali všetci šťastné. Všetci pokľakli. Matka Božia povedala: **„To sú všetci svätí a blahoslavení. Sú medzi nimi duše tvojich príbuzných, ktorí sa už tešia z toho, že patria Bohu."** Potom som uvidela Matku Božiu, ako kľačí napravo krok za celebrantom. Pozerala sa s rozpätými rukami s úctou na celebranta. Odtiaľ mi tíško riekla: **„Udivuje ťa, že vidíš Máriu za arcibiskupom? Tak je to správne. So všetkou láskou, akú mi môj Syn dal, nikdy mi nedal dôstojnosť kňaza – dar kňazstva sprítomňovať denne eucharistický zázrak. Preto mám hlbokú úctu ku kňazom a k zázraku, aký Boh uskutočňuje ich službou. Preto musím kľačať tu za nimi."**

Mgr. Mária Bačová

Boh sa stal synom

Nepochopiteľné sa stalo vtelením, strach sa zmenil v láskavosť, nekomunikovateľnosť v objatie. Vzdialené sa stalo blízkym, Boh sa stal synom. Chápete, aký prevrat sa stal?

Po prvý raz mohla jedna žena povedať celkom pravdivo: „Boh môj, syn môj."

Teraz sa už nebojím. Ak je Boh to dieťa tam v jaskyni na slame, tak ma Boh už neľaká.

A ak i ja môžem spolu s Máriou šepkať: „Boh môj, syn môj", do môjho domu vstúpil raj a priniesol mi skutočne pokoj. Môžem sa obávať svojho otca, najmä, keď ho ešte nepoznám, ale svojho syna nie. Syna, ktorého beriem do náručia, ktorého si pritískam na telo, prahnúc po ňom, syna, ktorý žiada práve odo mňa ochranu a teplo, nie. Nebojím sa. Už sa viac nebojím. Pokoj, ktorý je neprítomnosťou strachu, je teraz so mnou. Jediné úsilie, ktoré mi zostáva, je veriť. A veriť, to je ako plodiť. Vo viere pokračujeme v rozmnožovaní Ježiša ako syna. Mária, verím, tak ako ty, že to dieťa je Boh a je tvojím synom a ja ho zvelebujem. Zvelebujem jeho prítomnosť v puzdre, ktoré nosím pod kabátom, v eucharistii, kde je ukrytý pod spôsobom chleba, krehkejším ako telo.

Počujem ťa, Mária, že občas opakuješ ako v Betleheme: „Boh môj, syn môj."

Carlo Carretto, sprac. L. Galdunová

snímka: M. Magda st.

Ahoj deti!

Tak sme sa predsa dočkali. Je tu mesiac december a s ním čas vianočný, čas radostný. Budeme sa tešiť z Mikuláša, ktorý nám prinesie sladkú odmenu a potom nám Ježiško nechá pod stromčekom darčeky od výmyslu sveta. Mali by sme porozmýšľať, či sme si ich naozaj zaslúžili a obdarovať aj my svojich najbližších.

Predovšetkým však oslávime Ježišove narodenie a darčeky pod vianočným stromčekom nám pripomenú dary, ktoré dostal malý Ježiš pri svojom narodení od pastierov a troch mudrcov.

Všetci si úprimne zaželáme Veselé Vianoce a šťastný nový rok. Viete takéto prianie zaželať aj v iných jazykoch?

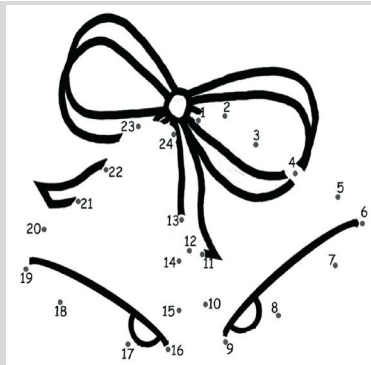

1. úloha: Zvončeky a zvony nás upozorňujú, že nastal čas, ktorý treba venovať Bohu a počúvať Božie slovo. V niektorých rodinách je zazvonenie na zvončeku znamením, že Ježiško prišiel a darčeky sú pod stromčekom. Pospájaj všetky čísla a vymaľuj obrázok.

2. úloha: Mnohí slávni maliari namaľovali vianočný príbeh tak, ako si ho predstavovali. Ľudia navštevujú rôzne galérie, aby ich mohli vidieť a pripomenúť si nimi Ježišovo narodenie. Namaľuj ľubovoľný vianočný obrázok s náboženskou tematikou farbami na sklo a prines ho na faru. Najkrajšie obrázky budú odmenené.

Napríklad:

snímka: autor

Japonsky	Shinnen omedeto. Kurisumasu Omedeto
Bulharsky	Chestita Koleda i Shtastliva Nova Godina
Dánsky	Glćdelig Jul og godt nytĺr
Egyptsky	Colo sana wintom tiebeen
Anglicky	Merry Christmas & Happy New Year
Fínsky	Hyvää Joulua or Hauskaa Joulua - Onnellista uutta vuotta
Francúzsky	Joyeux Noël et Bonne Année!
Grécky	Kala Christougenna Ki'eftihismenos O Kenourios Chronos
Hebrejsky	Mo'adim Lesimkha. Shanah Tova
Taliansky	Buon Natale e Felice Anno Nuovo
Portugalsky	Boas Festas e um feliz Ano Novo
Španielsky	Feliz Navidad y Próspero Año Nuevo

Zvony zvonia,
hviezda žiari,
všade radosť svätá,
narodil sa
pre nás všetkých
Vykupiteľ sveta.
V jasličkách Ježiško
taký je malý
a predsa jemu sa
klaňali králi.
Taký je chudobný,
v jasličkách drieme
a predsa On je Pán
neba i zeme.

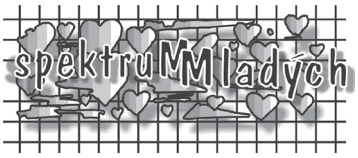

Výchova sebavýchovou V.

1. Pozoruj výraz svojho dieťaťa.
2. Utešuj svoje dieťa, keď plače.
3. Hovor potichu a priateľsky.
4. Presadzuj správne svoje zákazy.

Piata téma:

Presadzuj správne svoje príkazy

Hlavná myšlienka: Byť príkladom - predpovedať a/alebo oznámiť - vyčkať - cvičiť. V núdzových situáciách zasiahnuť. Základné pravidlo pri príkazoch je ochotná spolupráca.

Keď deti „neposlúchnu“ nevyhnutné príkazy, musíme naše pravidlá pozmeniť alebo deti ešte nie sú dosť staré alebo máme príliš veľa príkazov a zákazov.

Prísť k stolu

Neskorý príchod k stolu je v mnohých rodinách častou príčinou konfliktov. **Ak matka na deti kričí, lebo deti po výzve neprichádzajú, znervóznie a konflikt sa zhoršuje. Deti nakoniec prídu, keď „padajú hromy a blesky“.** To sa môže stať pravidlom. Ako sa tomu vyhnúť? Ak deti neprídu, ani keď ich 2 alebo 3 krát vyzveme, prídeme k nim, vezmeme ich pokojne za ruku alebo ich zdvihneme a ideme spolu do kuchyne. Prípadne ešte vyčkáme. Po nejakom čase začnú deti chodiť k stolu samé, vtedy, keď budú na to dosť staré.

Problém: **dieťa nechce jesť**

Tento problém väčšinou vzniká kvôli výchovným chybám. Tu platia dve pravidlá:

1. nenabádať deti k jedlu
2. nenapomínať pri jedle

Keď dieťa nechce jesť, môže to mať dve príčiny. Buď dostáva nevhodné potraviny v nevhodný čas (napr. tuky, mlieko, sladkosti) alebo je príliš často napomínané. Jedlo sa má jesť s radosťou.

Vo veku 1,5 – 2 roky by mali deti jesť viac alebo menej samostatne. Pri prvých pokusoch má rodič aj dieťa lyžičku a pracujú s ňou striedavo, pričom dieťa má prednosť. Rodič by sa mal s zmieriť s tým, že jedlo bude zo začiatku všade. Takisto vstávanie od stola je u 2 – 3 ročných normálne, ak sme im dobrým príkladom, časom to prejde.

Ak je to už také zlé, že dieťa nechce jesť vôbec nič, mali by sme s ním ísť k lekárovi. Ten povie, že je všetko OK (väčšinou). Potom povieme dieťaťu, že nemusí jesť, keď nechce. Uvaríme mu obľúbené jedlo. Nechce ho? V poriadku! Chce jesť najprv dezert? V poriadku! O druhej poobede chlieb s maslom? Samozrejme! Najprv musíme dieťa naučiť, že z jedla môže mať aj radosť. Až keď sa to podarí, môže sa matka vrátiť k svojim predstavám a začať ich pomaly uskutočňovať.

Často pomôže pekne naaranžované jedlo. Využime svoju fantáziu a farebnosť potravín na vytvorenie zaujímavého obrázku na tanieri.

Stolovanie

Tu platí: rodičia sú príkladom. Časom si deti privlastnia všetky pravidlá správania sa pri stole, ak to každý deň vidia u svojich rodičov.

Pozdravy

Príliš veľa detí musí priskoro vedieť povedať „dobrý deň“. Práve 1 – 3 ročné deti sa tomuto nevyhnú a často sú za to aj kritizované. Predstavte si, akí obrovskí musíme my dospelí pripadať týmto deťom. Najlepšie je, ak si takéto malé deti najprv nevšimneme, aby dieťa malo čas si nás prezrieť. Ak bude chcieť, príde k nám. Ak to iní dospelí od nášho dieťaťa vyžadujú, bránime ho a povieme, že to má čas. Dieťa musí vedieť, že nikomu nemusí podávať ruku, ak nechce. A keď dostane nejaký darček, nenútime ho poďakovať sa, ale povieme to my. Pri starších deťoch je to naopak.

Cestná premávka

Aj tu platí: ostať pokojný a vážny, byť príkladom. Keď sa ideme prejsť, môže nás dieťa držať za ruku, ale nemusí. **Ak ideme cez cestu, chytíme ho za ruku, postavíme sa na kraj chodníka a zastaneme.**

Od 4 rokov sa rozhodnutie, či prejsť cez cestu alebo nie, dá cvičiť: pozerať doľava, doprava, doľava, atď., dieťa necháme prejsť cez cestu samé.

Presadzuj správne svoje príkazy

Ak deti neposlúchajú ani zmysluplné a nevyhnutné príkazy, je to preto, lebo sa nevhodnými opatreniami a reakciami „otrávilo ovzdušie“. Najprv platí: veľkoryso ustupovať a povoľovať, kým sa vzduch nevyčistí. Ak dieťa neznáša umývanie vlasov, musíme mu dať možnosť, aby to po nejakú dobu nemuselo zažívať a pomôžeme si napr. suchým šampónom. Po nejakom čase dieťa zabudne, aké to bolo hrozné. Potom môžeme zase pomaly začať a povieme dieťaťu, že ak bude chcieť, prestaneme.

Zvyky, ktoré sa presadia za protestu dieťaťa, sa ľahko stanú celoživotnou tiažou.

Mgr. Stanka Kolářová

Vianočný vinš

Túžim vianočný pokoj
v sebe mať,
ktorý nám raz Ježiško
prišiel dať.
Zo všetkých darov,
Pane môj,
si volím - vianočný pokoj.

Nech vás dary
Božej milosti
po celý rok chránia,
nech vám dá Boh šťastia,
radosti
a hojnosť požehnania.

Nech vám Vianoce
prinesú radosť v duši,
o ktorej človek biedny
ani netuší.
Nech je pre vás posolstvo
nebeského pokoja -
šťastím a požehnaním
pre každého tvora.

Radosť, ktorú pocítili
skromní pastieri,
keď prišli pozdraviť
Božie dieťa
nech je i vašou radosťou.
Aby sme radosť
z Ježišovho narodenia
pociťovali počas celého
nastupujúceho roka.

To vám všetko želá
a vyprosuje váš
Blažej V.

Trampoty v manželstve

Čo musia mať manželia?
- dobrú hlavu, *pretože ju často stratia,*
- dobré zuby, *pretože musia často kadečo prehrýzť,*
- dobrý chrbát, *pretože toho musia často veľa uniesť,*
- dobrý žalúdok, *pretože musia často stráviť tvrdé sústa,*
- dobré nohy, *pretože ich často tlačia topánky hneď na mnohých miestach.*

Jednoducho trpezlivosť patrí k hlavnej výzbroji, ktorú si manželia nesmú zabudnúť vziať so sebou na spoločnú životnú cestu.

XX. Existuje v dnešnej dobe dobré manželstvo?

Poďme ešte uvažovať o dnešných mladých manželstvách. V predchádzajúcich témach sme ich skúmali z mnohých strán a rôznych okolností. Preberali sme ich neduhy a ukazovali sme si vhodné „lieky" na tie ich problémy. Hľadali sme, ako predchádzať manželským nedorozumeniam, katastrofám až po rozvodové konania. Pýtajme sa, či vôbec nejaké dobré manželstvá sú. A tu sa stačí pozorne rozhliadnuť okolo seba a uvidia ich aj tí najväčší zazerači. Áno, dobré manželstvá existujú. A ako tie dobré manželstvá vyzerajú?

Zídu sa vôbec niekedy dvaja ľudia, ktorí nemajú žiadnu chybu? Kdeže! Bez chyby sú len Boží anjeli - a tí sa neženia a ani nevydávajú. Dobré manželstvo majú dvaja normálni ľudia, teda ľudia s dobrými vlastnosťami i s chybami, ale ľudia, ktorí si svoje chyby priznajú, bojujú s nimi a vedia sa aj ospravedlniť a dokážu odpúšťať. Dobrí manželia sú ľudia, ktorí sú znášanliví a dokážu tolerovať chyby druhého. **Čo je manželská tolerantnosť vyjadruje známe úslovie: „Manželská tolerantnosť je schopnosť uniesť, že ten druhý vedľa mňa je ináč hlúpy ako som ja" alebo sa treba povzbudiť slovami Písma: „Znášajte chyby svojich blížnych, lebo oni musia znášať vaše."** Chyby máme každý. Ale najviac mi ide na nervy práve tá chyba druhého, ktorú ja nemám.

Raz povedal kňaz rodinám vo svojej farnosti: „Zlé príklady manželských rozvratov vidia mladí ľudia všade. Dobré manželstvá však nevidia, lebo tie nie sú krikľavé, sú nenápadné, a preto vy, ktorí ste svoje manželstvo zvládli, napíšte nám o tom. Po čase prišiel list s obsahom: **„Žijeme spolu 38 rokov a máme šesť detí. A prečo je nám spolu dobre? Od začiatku, len čo sme sa poznali, je medzi nami dôvera. Nič na tom nezmení ani to, že sa občas pohašteríme. Tá dôvera stojí na vzájomnej otvorenosti. Nič jeden pred druhým neskrývame, nič si nepredstierame, nenosíme žiadnu masku. Hovoríme si pokojne svoj názor, aj keď vieme, že ten druhý má názor opačný. Nebojíme sa, že nám to bude mať za zlé. Preto je medzi nami aj pocit bezpečia: tu som doma, tu nie som nijako a ničím ohrozený. Tiež sa medzi nami vyskytnú *„doby ľadové"*, ale v priebehu času ich je stále menej a sú kratšie. Naše osobné chyby? Máme ich a poznáme ich. Tiež si ich niekedy pripomíname, ale nikdy sa nesnažíme jeden druhého napravovať, polepšovať! Nevieme, čo všetko nám ešte budúcnosť prinesie, keď všetky deti odídu z domu, keď zostaneme my dvaja sami. Ale jedno už iste vieme: vyplatilo sa nám, že sme sa vzali. Naše man-**

želstvo nám prinieslo do života veľa radosti a veríme, že bude raz spolu prežívať aj radosti večného života. Bohu vďaka!“

Ďalší list vytiahol pán farár zo starodávnej obálky s obsahom: **„Milý pán farár, chystáme sa osláviť zlatú svadbu a vy sa nás pýtate na recept, ako vydržať päťdesiat rokov v šťastnom manželstve. Musím vám povedať, že predstava len šťastného manželstva je ilúzia. Nič také neexistuje. Neexistuje človek, ktorý by bol do svojho manželského partnera trvale zamilovaný a žil stále v siedmom nebi. Neexistuje manželstvo, v ktorom by obaja mali stále rovnaký názor. Zápasia spolu denne pri riešení rôznych problémov, pri použití peňazí, pri výchove svojich detí. A nie je to žiadne nešťastie, kým si z nich nezačne jeden namýšľať, že s niekým iným by to každodenné dohadovanie bolo ľahšie. Nie je to nešťastie, kým hľadajú riešenie obidvaja spolu, kým si veria, že to obidvaja myslia dobre.**

Môj manžel a ja sme si vďaka Bohu uchovali vzájomnú dôveru. Keď sme sa pred päťdesiatimi rokmi brali, pán farár nám povedal slová, ktoré si pamätáme dodnes: **„Je napísané: S bázňou a chvením sa usilujme o svoju spásu. Ale nikde nie je napísané: Bojte sa jeden druhého. Preto sa vždy snažte zachrániť slovo druhého tým, že si ho vysvetlite v dobrom zmysle.** A tiež nám pripomenul tri veci k dobrému životu:

1. Znalosť toho, v čo máte veriť - to vám povie modlitba Verím v Boha;
2. Znalosť toho, čo máte robiť - to vám napovie modlitba Desatoro;
3. Znalosť toho, za čo sa máte modliť - to vám povie Otčenáš.

My sme sa snažili žiť podľa týchto rád. A tak sme okrem starostí prežili aj mnohé dni v spokojnosti a mnohé chvíle v šťastí. A preto dobre vieme, za čo budeme spolu s vami a našimi vnukmi Bohu v kostole zo srdca ďakovať.“

A na záver našich úvah o dobrom súbehu mladých manželstiev si ešte všimnime múdru historku: **Starý rabín prosil Hospodina, aby mu ukázal, ako to vyzerá v nebi a v pekle. Hospodin mu dovolil a za sprievodcu mu dal proroka Eliáša. Eliáš zaviedol rabína do veľkej sály. V jej strede bol hrniec s výborným jedlom. Okolo sedeli ľudia s dlhými lyžicami a naberali si jedlo. Boli chudí, hladní a úbohí. Bolo tam usúžené ticho. Držadlá lyžíc boli totiž také dlhé, že si nemohli vložiť lyžicu do úst. Čo je to? pýtal sa vydesený rabín. „To je peklo“, povedal Eliáš. Potom ho zaviedol do inej sály, kde bol taký istý kotol a také isté jedlo, ľudia okolo s rovnako dlhými lyžicami, ale veselí, dobre živení, šťastní. Prečo? Nesnažili sa dať lyžicou jedlo do svojich úst, ale do susedových. A tak sa vzájomne kŕmili. „To je nebo“, povedal prorok Eliáš.**

A tu máme výborný návod na dobré manželstvo pre všetkých manželov. Ak chceš spokojne žiť, rob všetko pre to, aby bola spokojná tvoja žena, tvoj muž vedľa teba. Že to nie je ľahké, to dobre vieme, ale Boh je nablízku.

Snažiť sa o dobré manželstvo - to je úsilie, ktoré je potrebné vždy znova začínať. Denne rannou modlitbou. Aspoň každú nedeľu začínať nový týždeň v kostole. A nezabúdať využívať milosti, ktoré Boh ponúka vo sviatosti manželstva, vo sviatosti pokánia a v častej Eucharistii. A ide to, lebo Boh je verný. Aj v manželstve je stále prítomný hlas jeho Svätého Ducha, len ho nesmieme prepočuť. Aj Nebeská Matka sa za nás prihovára. MUDr. Vaščák Blažej

Stalo sa:

- 11. 11. – hudobné zoskupenie Čanaky, Podhradská oživilo svojím spevom sv. omšu a poobede nám roztancovalo deti pri príležitosti desaťročnej existencie našej farnosti

- 28. 11. – pripomenuli sme si 15. a 7. výročie posvätenia kostolov sv. Jozefa a sv. Ondreja

- 29. 11. – oslávili sme 15 rokov od posvätenia kostola sv. Barbory v Ovčí

- 30. 11. – odpustovú sv. omšu k sv. Ondrejovi, apoštolovi na Vyšnom konci slúžil vdp. Peter Čorba, farár v Krížovanoch. Povzbudil nás k múdremu budovaniu našich životov na základe, ktorým je Kristus. Sv. Ondrej, oroduj za nás!

- 2. 12. – odpustovú slávnosť k úcte sv. Barbory, panny a mučenice v Ovčí slúžil vdp. Milan Balica, farár v Dlhej nad Cirochou, bývalý farár v Širokom (1980-1990).

Stane sa:

- 25. 12. – Vianoce – Narodenie Pána Ježiša Krista

- 26. 12. – sv. Štefan, prvý mučeník

- 30. 12. – nedeľa Svätej rodiny

- 31. 12. – sv. Silvester – koniec roka 2007 – Te Deum

- 1. 1. 2008 – Nový rok – Bohorodičky Panny Márie

- 6. 1. – Nedeľa Troch Kráľov – požehnanie nových domov

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
10. 12.	Pondelok				
11. 12.	Utorok	**17:00**	† Jozef, Žofia Jenčovci		
12. 12.	Streda			**17:00**	† Mária, Jozef Francovci
13. 12.	Štvrtok	**7:00**	vlastný úmysel		
14. 12.	Piatok	**18:00**	† Eva Balogová	**16:30**	† Miroslav, Valent Kráľovci
15. 12.	Sobota	**7:00**	vlastný úmysel		
16. 12.	**3. adventná nedeľa**	**7:30**	85: Katarína Balogová	**9:00**	za farnosť
		10:30	† Mária, Andrej Gregovci		
17. 12.	Pondelok				
18. 12.	Utorok			**18:00**	† František, Ján, Františka Jenčovci
19. 12.	Streda				
20. 12.	Štvrtok	**18:00**	† Róbert Stahovec		
21. 12.	Piatok				
22. 12.	Sobota				
23. 12.	**4. adventná nedeľa**	**7:30**	† Barbora Uličná	**10:30**	za farnosť
		10:30	60: Pavol Uličný		
24. 12.	**Štedrý deň**	**23:00**	vlastný úmysel	**21:00**	na úmysel o. arcibiskupa
25. 12.	**NARODENIE PÁNA**	**7:30**	† Ondrej, Mária Juraškovci	**9:00**	za farnosť
		10:30	za požehnanie rodiny Pavla Dvoriaka		
26. 12.	**sv. Štefan, mučeník**	**7:30**	50: Ján Grega	**9:00**	† Štefan, Veronika Balogovci
		10:30	vlastný úmysel		
27. 12.	Štvrtok				
28. 12.	Piatok				
29. 12.	Sobota				
30. 12.	**Nedeľa Svätej rodiny**	**7:30**	80: Žofia Uličná	**9:00**	za farnosť
		10:30	za pož. Dušana a Terézie Ondášovcov		
31. 12.	Pondelok	**15:00**	*Te Deum - poďakovanie*	**9:00**	*sv. Silvester - koniec roka 2007*
1. 1.	**Bohorodičky Panny Márie**	**7:30**	60: Žofia Baluchová	**9:00**	za farnosť
		10:30	50: Monika Balogová		
2. 1.	Streda				
3. 1.	Štvrtok				
4. 1.	Piatok	**18:00**	za chorých	**16:30**	60: Helena Kráľová
5. 1.	Sobota	**7:00**	za členov Ružencového bratstva		
6. 1.	**Nedeľa Troch kráľov**	**7:30**	za požehnanie rod. Márie Stašíkovej	**9:00**	za farnosť
		10:30	† Jozef Uličný		

„A Slovo sa Telom stalo a prebývalo medzi nami.“

Detská sv. omša a koncert s Máriou Podhradskou a Richardom Čanakym, 11. 11. 2007

Odpust sv. Ondreja

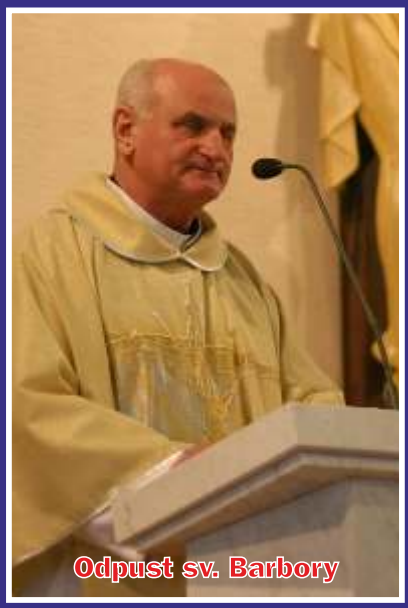

Odpust sv. Barbory